

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 31 stycznia 2024 r.

Poz. 934

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.13.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 26 stycznia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXVI/1477/2023 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie utworzenia samorządowej instytucji kultury pod nazwą Instytut Kultury Miejskiej – Miasto Splotów i nadania jej statutu, w całości, jako sprzecznej z art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), zwanej dalej „ustawą o ogłaszaniu aktów normatywnych” oraz art. 7 i art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), zwanej dalej „Konstytucją RP”.

Uzasadnienie

Na sesji, która odbyła się 21 grudnia 2023 r. Rada Miejska w Bielsku-Białej, zwana dalej „Radą”, przyjęła uchwałę Nr LXVI/1477/2023 w sprawie utworzenia samorządowej instytucji kultury pod nazwą Instytut Kultury Miejskiej – Miasto Splotów i nadania jej statutu, zwaną dalej „uchwałą”. Na podstawie § 2 uchwały, załącznikiem do niej Rada uczyniła Statut Instytucji Kultury Miejskiej – Miasto Splotów, zwany dalej „Statutem”.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru 28 grudnia 2023 r.

Jako podstawę prawną przyjęcia uchwały Rada wskazała, m.in. art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 1-2 ustawy.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż jest ona w części niezgodna z prawem.

W § 1 uchwały Rada postanowiła o utworzeniu samorządowej instytucji kultury pod nazwą Instytut Kultury Miejskiej – Miasto Splotów. Na mocy § 2 uchwały Rada nadała rzeczony instytucji Statut. Natomiast w § 4 uchwały Rada uzależniła wejście w życie uchwały od upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 i ust. 2 o samorządzie gminnym *1. Na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy.*

2. Na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie:

- 1) wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych;*
- 2) organizacji urzędów i instytucji gminnych;*
- 3) zasad zarządu mieniem gminy;*

4) *zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej.*

Biorąc pod uwagę charakter powoływanej przez Radę instytucji kultury, jasnym staje się, że jest ona instytucją gminną, zaś określający jej organizację Statut winien być uznawany za akt prawa miejscowego. Pogląd co do takiej kwalifikacji instytucji kultury oraz jej statutu znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. Jak wyjaśnił bowiem Naczelny Sąd Administracyjny [...] *instytucja gminna /w niniejszej sprawie gminna instytucja kultury/, to taka, szczególnego rodzaju, gminna jednostka organizacyjna, której zadaniem jest realizacja wynikających z przepisów prawa /ustaw o charakterze prawa materialnego/ kompetencji, która ma charakter publiczny, tj. ogólnie dostępny dla społeczności lokalnej, odróżniający ją od instytucji prywatnych. Już tylko ta okoliczność przemawia za tym, że uchwała rady gminy regulująca organizację takiej jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści ma normatywny charakter jako akt prawa miejscowego, podlegający publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych). Adresatami norm ujętych w statucie gminnej jednostki kultury nie są wyłącznie podmioty wewnętrzne, usytuowane w ramach powołanej do życia struktury administracji publicznej, lecz również określona społeczność lokalna, co czyni z tego aktu akt o charakterze prawa miejscowego a nie akt wewnętrzny (wyrok NSA z 20.03.2009 r., II OSK 1526/08, LEX nr 533194).*

Wobec powyższego, w odniesieniu do uchwał, na podstawie których dochodzi do przyjęcia statutów instytucji kultury zastosowanie znajdzie art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych, w myśl którego *akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.*

Z całkowicie odmienną sytuacją mamy natomiast do czynienia w przypadku aktu o utworzeniu instytucji kultury, o którym mowa w art. 11 ustawy. Zgodnie z ust. 1 przywołanego artykułu ustawy *organizator wydaje akt o utworzeniu instytucji kultury, w którym określa jej przedmiot działania, nazwę i siedzibę, a także określa czy dana instytucja kultury jest instytucją artystyczną w rozumieniu ust. 2. Może być utworzona instytucja kultury prowadząca działalność kulturalną w więcej niż jednej formie organizacyjnej, wymienionej w art. 2.* Analiza rzeczowej regulacji prowadzi do wniosku, że akt utworzenia instytucji kultury nie stanowi aktu prawa miejscowego, a co za tym idzie, uzależnienie jego wejścia w życie od upływu odpowiedniego terminu od ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym nie znajduje uzasadnienia. Organ nadzoru podkreśla, iż przepisy uchwały o utworzeniu instytucji kultury adresowane są wyłącznie do kręgu podmiotów organizacyjnie podporządkowanych gminie, co stanowi podstawę do zaliczenia ich do norm prawa wewnętrznie obowiązującego. Bezpośrednim adresatem przepisów takiej uchwały nie jest bowiem społeczność lokalna - jej przepisy nie przesadzają o sposobie wykonywania zadań na rzecz mieszkańców Bielska-Białej, nie ustanawia przepisów powszechnie obowiązujących (te kwestie reguluje Statut utworzonej jednostki). Jest to więc typowy akt normatywny kierownictwa wewnętrznego, mający moc wiążącą jedynie wewnątrz określonego układu organizacyjnego.

Uwzględniając poczynione wyżej uwagi przyjąć należy, że nie jest możliwym podjęcie przez Radę jednej uchwały, w której postanowi ona zarówno o utworzeniu instytucji kultury (§ 1 uchwały), jak i nadaniu jej Statutu (§ 2 uchwały). Dzieje się tak ze względu na wspomniane, odmienny charakter tych norm. Z obecnej konstrukcji uchwały, a dokładnie z jej § 3, wynika natomiast, że cechy norm powszechnie obowiązujących ma nie tylko Statut, ale również sam akt utworzenia. W takim stanie rzeczy uznać należy, że uchwała istotnie narusza prawo, a co za tym idzie, zakwestionowanie jej legalności w całości jest konieczne.

Poza powyższym organ nadzoru pragnie wskazać również na inne istotne naruszenia prawa dostrzeżone w analizowanej uchwale oraz stanowiącym jej załącznik Statucie.

Wedle art. 13 ust. 1 ustawy *instytucje kultury działają na podstawie aktu o ich utworzeniu oraz statutu nadanego przez organizatora.* Natomiast zgodnie z ust. 2 ustawy *statut zawiera:*

- 1) *nazwę, teren działania i siedzibę instytucji kultury;*
- 2) *zakres działalności;*
- 3) *organy zarządzające i doradcze oraz sposób ich powoływania;*
- 4) *określenie źródeł finansowania;*
- 5) *zasady dokonywania zmian statutowych;*

6) postanowienia dotyczące prowadzenia działalności innej niż kulturalna, jeżeli instytucja zamierza działalność taką prowadzić.

Mając na względzie przytoczone wyżej przepisy zauważyć należy, że w art. 13 ust. 1 ustawy organizatorowi przyznane zostało upoważnienie do nadania statutu utworzonej przez niego instytucji kultury. Natomiast w art. 13 ust. 2 ustawy określone zostały elementy, jakie obligatoryjnie zawierać musi każdy ze wspomnianych aktów. Z analizy tego przepisu wynika również, że wyliczenie to ma charakter enumeratywny. Przesądza o tym posłużenie się przez ustawodawcę kategorią sformułowaniem „statut zawiera”. Wskazuje on wyraźnie na zakres spraw, które wymagają uregulowania w akcie wykonawczym. Przepis ten jest normą o charakterze *iuris cogentis*, tym samym niespełnienie którejkolwiek z przesłanek w nim wyrażonych skutkuje bezwzględną nieważnością aktu podjętego na jego podstawie. Ze względu na zamknięty katalog kwestii, które powinny zostać poddane regulacji w statucie, nie jest także możliwe zawarcie w nim postanowień wykraczających poza ww. wyliczenie. Wobec powyższego, organ jednostki samorządu terytorialnego jest zobowiązany uwzględnić wszystkie wskazane w ustawie elementy kształtujące treść statutu, jednocześnie nie wykraczając poza przyznaną mu ustawowo delegację.

Podkreślenia wymaga, iż z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości (por. wyroki WSA w Krakowie z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt III SA/Kr 459/18, z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt III SA/Kr 335/20, z dnia 8 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Kr 22/20, z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 115/21; wyroki WSA w Kielcach z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt II SA/Ke 970/19, z dnia 4 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 1024/20; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt I SA/Gd 238/20; wyrok WSA w Białymstoku z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 208/20, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Zdaniem organu nadzoru Statut przyjęty uchwałą przez Radę nie zawiera wszystkich obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 13 ust. 2 ustawy.

W ramach Rozdziału 3. „Zarządzanie i organizacja” Rada zawarła zaledwie dwa postanowienia, zgodnie z którymi: § 6. *Miastem Splotów kieruje dyrektor, którego powołuje Prezydent Miasta Bielska-Białej.* § 7. *W Mieście Splotów może działać powoływana przez dyrektora Rada Programowa, zwana dalej Radą, która jest organem doradczym i opiniodawczym dyrektora. Zadania Rady i jej skład ustala regulamin Rady.*

Powyższa regulacja nie jest wystarczająca i nie spełnia wymogów poprawnej realizacji delegacji ustawowej zawartej w art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy, tj. określenia organów zarządzających i doradczych oraz sposobu ich powoływania.

Odnosząc się do kwestii dotyczącej organów zarządzających zauważyć należy, że w ustawie przewidziano trzy tryby powołania dyrektora instytucji kultury. Po pierwsze, dyrektor instytucji kultury może zostać powołany przez organizatora na czas określony po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w tej instytucji kultury oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych właściwych ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez instytucję (art. 15 ust. 1 ustawy). Po drugie, możliwym jest także wyłonienie kandydata na to stanowisko w drodze konkursu, bez konieczności zasięgnięcia wspomnianych wyżej opinii (art. 16 ust. 1, art. 15 ust. 1 zdanie trzecie, art. 16 ust. 6 ustawy). Po trzecie zaś, na podstawie art. 15a ustawy organizator może powierzyć zarządzanie instytucją kultury osobie fizycznej lub prawnej w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych i na podstawie umowy o zarządzaniu taką instytucją. W założeniu ustawodawcy jednak swoboda organu wykonawczego w wyborze sposobu ustawowego trybu powołania dyrektora została ograniczona na rzecz organu stanowiącego. To właśnie statut instytucji kultury powinien rozstrzygać, który z dopuszczalnych trybów powołania organu zarządzającego instytucji, będzie miał zastosowanie w tym konkretnym przypadku.

Z lektury § 6 Statutu wynika, że Rada nie wskazała, który z opisanych powyżej trzech trybów powołania dyrektora będzie miał zastosowanie w przypadku tej instytucji kultury. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie stan taki jest równoznaczny z brakiem określenia sposobu powołania organu zarządzającego (por., m.in. wyrok NSA z 1.03.2022 r., III OSK 754/21, LEX nr 3354772, wyrok WSA

w Szczecinie z 7.07.2011 r., II SA/Sz 523/11, LEX nr 1086729, czy wyrok WSA w Rzeszowie z 15.09.2020 r., II SA/Rz 41/20, LEX nr 3067935).

Ponadto, zdaniem organu nadzoru brak konkretnych regulacji w zakresie sposobu powoływania dyrektora instytucji kultury pozostawia to zagadnienie do rozstrzygnięcia organowi wykonawczemu, wykonującemu zadania organizatora instytucji kultury, podczas gdy z art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy oraz art. 40 ust. 2 pkt 2 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jasno wynika, że nadanie statutu takiej instytucji w drodze aktu prawa miejscowego jest kompetencją Rady. Pozostawienie organowi wykonawczemu dowolności w wyborze zasad i trybu powołania dyrektora – w istocie wypacza sens art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy (por. wyrok WSA w Gliwicach z 17.09.2018 r., IV SA/GI 580/18, LEX nr 2566401).

Za sprzeczny z prawem uznać należy także § 5 Statutu, w którym wskazano, że *Miasto Splotów może prowadzić działalność gospodarczą, której celem jest pozyskanie środków na działalność kulturalną określoną w niniejszym statucie. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez NSA art. 13 ust. 2 pkt 6 u.p.d.k. upoważnia radę gminy do określenia w statucie instytucji kultury, iż instytucja ta będzie również inną działalnością zarobkową, w tym działalnością gospodarczą, jednak rodzaj i zakres tej działalności powinien zostać jednoznacznie określony w statucie. [...] działalność taka nie może kolidować z zasadniczym celem, dla realizacji którego została powołana dana instytucja kultury. Musi być ona z tym celem zbieżna lub też mieć charakter uzupełniający w stosunku do celu podstawowego.* (wyrok NSA z 26.05.2020 r., II OSK 2619/19, LEX nr 3040877, por. także wyrok NSA z 29.09.2016 r., II OSK 2062/16, LEX nr 2119856). Ponadto, w orzecznictwie podkreśla się, że choć działalność inna niż kulturalna nie musi być wymieniona szczegółowo, to jednak sformułowanie w treści statutu nie powinno pozostawiać wątpliwości, że zakres tej działalności nie będzie całkowicie odbiegał od celu, dla którego instytucja ta została powołana (por. wyrok NSA z 2.03.2017 r., II OSK 2864/16, LEX nr 2291577).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy organ nadzoru wskazuje, że Rada przyjmując powyższą regulację wskazała ogólnie na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez powoływaną do życia instytucję kultury. Takie sformułowanie przepisu § 5 Statutu nie daje możliwości ustalenia rodzaju i zakresu tejże działalności, jak również podjęcia oceny, czy nie będzie ona całkowicie odbiegać od celu instytucji kultury. Z powyższych względów uznać należy, iż analizowane postanowienie w sposób istotny narusza art. 13 ust. 2 pkt 6 ustawy (por. wyrok WSA w Gliwicach z 5.07.2023 r., II SA/GI 457/23, LEX nr 3583591).

W dalszej kolejności organ nadzoru odnosi się do § 7 Statutu, wedle którego *W Mieście Splotów może działać powoływana przez dyrektora Rada Programowa, zwana dalej Radą, która jest organem doradczym i opiniodawczym dyrektora. Zadania Rady i jej skład ustala regulamin Rady.* Z konstrukcji przytoczonego postanowienia Statutu wynika, że Rada Programowa ma charakter fakultatywny, zaś o ewentualnej możliwości jej działania decydować będzie dyrektor. Regulacja ta stoi w wyraźnej sprzeczności z brzmieniem art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy, który przewiduje, że w każdej instytucji kultury obligatoryjnie muszą funkcjonować nie tylko organy zarządzające, ale również doradcze. Uczynienie Rady Programowej organem fakultatywnym należy oceniać jako nieuprawnioną modyfikację ustawy, a tym samym istotne naruszenie prawa (por. wyrok WSA w Łodzi z 23.07.2021 r., II SA/Łd 203/21, LEX nr 3217893). Poza powyższym, zdaniem organu nadzoru ograniczenie się do stwierdzenia, iż Rada Programowa jest powoływana przez dyrektora nie wypełnia należycie delegacji dotyczącej określenia sposobu powoływania organu doradczego. Postanowienie to jest zbyt ogólne i w rzeczywistości nadaje dyrektorowi upoważnienie do samodzielnego ustalenia dalszych szczegółów dotyczących powoływania Rady Programowej.

Ponadto, za niedopuszczalne uznać należy postanowienie zawarte w § 7 zd. 2 Statutu, zgodnie z którym *Zadania Rady i jej skład ustala regulamin Rady.* Z przepisu art. 13 ust. 2 ustawy wynika, że sposób powoływania organów doradczych, a w tym sposób ustalania ich składu, stanowi materię statutową. Oznacza to, że wszelkie związane z tym kwestie winny zostać zamieszczone w samym Statucie. Odsyłanie do bliżej nieokreślonego aktu, jakim jest regulamin Rady Programowej nie spełnia zatem wymogu ustawowego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy *in fine*.

Na marginesie organ nadzoru pragnie zauważyć, że w art. 13 ust. 3 ustawy ustawodawca przyznał dyrektorowi kompetencję do nadania zarządzanej przez niego instytucji kultury regulaminu organizacyjnego. Nie powinno ulegać wątpliwości, że w ramach wspomnianego regulaminu doprecyzowane mogą zostać, m.in. kwestie odnoszące się do działania organów doradczych.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi również redakcja § 8 Statutu, zgodnie z którym: *Źródłami finansowania Miasta Splotów są:*

- 1) dotacje budżetowe,
- 2) wpływy z prowadzonej działalności,
- 3) środki uzyskiwane od osób fizycznych i prawnych,
- 4) wpływy z najmu i dzierżawy,
- 5) wpływy z innych źródeł.

Posłużenie się przez Radę wyrażeniem „z innych źródeł”, doprowadziło do otwarcia katalogu źródeł finansowania instytucji kultury. Ze stanowczego brzmienia art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy wynika, że Rada w Statucie powinna wymienić enumeratywnie wszystkie możliwe źródła finansowania powoływanej przez nią instytucji. Jak podkreśla się w orzecznictwie [...] *pozostawienie otwartego katalogu źródeł finansowania sprawia, że możliwe jest finansowanie jego działalności ze źródeł nieprzewidzianych przez uchwałę i także szerzej – z każdego źródła. Oczywiście trudno jest przewidzieć każde możliwe legalne źródło finansowania, ale nie jest to niemożliwe. Statut musi przystawać do systemu obowiązującego prawa i w sposób pełny i kompleksowy regulować kwestie, których dotyczy delegacja ustawowa, w tym wypadku zawarta w art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy* (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 15.09.2020 r., II SA/Rz 41/20, LEX nr 3067935). Wobec powyższego, Rada otwierając wspomniany katalog nie wypełniła należycie delegacji ustawowej określonej w art. 13 ust. 2 pkt 4 ustawy.

Na koniec należy odnieść się także do § 1 Statutu, w którym Rada postanowiła, że *Instytut Kultury Miejskiej – Miasto Splotów zwany dalej Miasto Splotów jest samorządową instytucją kultury działającą na podstawie:*

- a) *ustawy dnia 25 października 1991 roku o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t.j. Dz. U. 2020.194 z późn. zm),*
- b) *ustawy dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2020.713 z późn. zm.),*
- c) *niniejszej uchwały,*
- d) *postanowień niniejszego statutu.*

Powyżej przytoczony przepis przewidujący działanie instytucji kultury na podstawie wskazanych aktów narusza wynikającą z art. 87 Konstytucji RP zasadę hierarchicznej budowy źródeł prawa. W ocenie organu nadzoru Rada nie miała możliwości przesądzenia w akcie prawa miejscowego o obowiązywaniu i stosowaniu aktów hierarchicznie wyższych, którymi są ustawy.

Przedstawione powyżej uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok WSA w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Na marginesie organ nadzoru, zauważa, że w treści uchwały nie wskazano daty kalendarzowej, od której Miasto Splotów rozpocznie swoją działalność – daty, z którą zostanie utworzona ta instytucja kultury. W konsekwencji należy jedynie domniemywać, że datą tą jest dzień wejścia w życie uchwały Rady Miejskiej, czyli 18 stycznia 2024 r. (Uchwała LXVI/1477/2023 została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 3 stycznia 2024 r. pod poz. 2).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LXVI/1477/2023 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 21 grudnia 2023 r. w sprawie utworzenia samorządowej instytucji kultury pod nazwą Instytut Kultury Miejskiej – Miasto Splotów i nadania jej statutu w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz